

חד שרטוטא רב במצחיה, דאזלא כפותיא, מסטרא דא לסטרא דא. תרין שרטוטין אתרנין,
אבל לא רשימין כל פך, דהא לא קיימין מסטרא דא לסטרא דא, פהאי. ארבע קמיטין
זעירין קיימין, בין תרין קריצין, על רישא דחוטמא לעילא.

דא איהו מאריה דחדוה, חפים, פקית, וותרן בממוניה, בכל מה דאשתדל למנדע איהו
חפים. לפום שעטא רגז, ולפום שעטא נח רוגזיה, לא נטר דכבו לעלמין. לזמנא טב,
ולזמנא לאו הכי כל פך, קאים במתקלא. פד תב למאריה, מאריה אחיד בידיה, וסליק
ליקר סגיא. פלא צריכין ליה. את ס' אזלא לדידיה תדיר נתיר מאת צ'. כל אינון דנעטין
עליה עיטא בישא, לא מצליחין, ולא אתקנים ההוא עיטא, ולא נכלין לאבאשא ליה.
אתחזי רמאה ולא הכי הוא. את ס' ואת צ' מגיחין עליה, ובגין פך סליק ונחית. פד תב
למאריה, את ס' נצח, ואתעביד רעותיה בכלא. רחמן איהו. ובכי כד אתמלי רחמין.

חד רשומא אית ליה בדרועא ימינא, וקיימא פרצופא, ולית עליה שערין כלל. ואי שערא
קמיטא, ולא תלי תחות אודנין, ואיהו קמיט לעילא מאודנין דא קיימא במלוליה.

מצחיה רב ולא כל פך. שרטוטין דיליה חמש. תלת עברין מסטרא דא לסטרא דא, ותרין
לא עברין. מארי קטטה איהו, ובביתיה נתיר. כל עובדוי בבהילו, אתחזי טב, ולא
הכי. שבח גרמיה במה דלא אית ביה. דא קאים באת ז' לחוד, וסליק למרחיק באת צ'
לחוד, מטי ולא מטי את ס' לית ביה כלל. וותרן במלוליה ולא נתיר, אעיל גרמיה במה
דלא אתחזי ליה, מאן דאשתתף בהדיה, אצטריף לאסתמרא מתמידו דיליה, אבל אצלח
איהו בהדיה.

שערא דתלי ולא שעיע, ושעריה רב. חמש שרטוטין ביה, דמטו ולא מטו דא לדא, עיינין
דיליה צהיבין פקחין. דא כפיף רישיה. אתחזי טב וזכאה, ולא הכי. שבח גרמיה.
אי אשתדל באורייתא כבר נש רב. תקיף ביצריה. פד מליל, אקמיט חוטמיה ופשיט משכא
דמצחיה. כל עובדוי לחיזו דבני נשא, אצלח בממונא, רמאה איהו בכל עובדוי. מארי
דלישנא בישא. נדע לאסתמרא מבני נשא בכלא. שגעונא ביה, ואתפסי במה דאיהו עביד.
אעיל קטטין בלחישו.

אודנוי רברבן, קיימין בקיימיהו תחות שערא, דא קיימא באת צ' ואת ז', ובגין פך עובדוי
לחיזו בני נשא. בין כתפוי תלין תלת שערין בלא רשימא כלל. מאן דאשתתף
בהדיה לא אצלח. ואיהו אצלח ברמאותא דיליה, ואתחזי זכאה לאתרא, וחשיב דעבד
לקבליה עובדי קשוט.

שערא קמיטא ותלי תחות אודנין, אי איהו רווק, חד שרטוטא במצחיה, ותלת קמיטין
על רישא דחוטמין, בין קריצין דיליה. מאריה דחדוה איהו. פקיתא בכלא. רמאה.
וותרן איהו, עביד וותרנותא לאינון דמקרבין בהדיה. דא קיימא באת ס' ואת ז'. וכד הוי
סיב, מתחלפן (ס"א ציורא דאתוון) אתוון, את ז' ברישא, ואת ס' בהדיה. לא איהו וותרן, אלא

בביתיה. אצלח בממוניה. רמאה לא הוי. אעדי גרמיה מההוא ארחא. על קריצא שמאלא, אית חד רישומא זעיר, דמחה ליה בר נש ביומי עולימוי, אטים עינא ימינא. חמש קמיטין על רישא דחוטמיה, בפותייה בין קריצי עינוי. שערא קמיטא זעיר על רישיה. קמיט דעינין. דא איהו באת ז' בלחודוי. בלא סכלתנו. שגעונא בלביה. בהיל בעובדוי.

חד שרטוטא על מצחיה. וארבע אחרנין זעירין. לית ביה מהימנותא, לא לשפתה בר נש בהדיה, דלא יצלח. חייבא איהו למאריה בכל עובדוי. חד תולדותא זעירא אית ליה על נרא שמאלא. לזמנין אתמחי, ולזמנין אתייליד. ואי ארבע שרטוטין על מצחיה, כל הני אית ביה, אבל לית בה תולדתא. ואי תלת רברבין ותלת זעירין, שפירו דשערא איהו, ואיהו באמצעיחא. עד פאן רזא דשערא.

מצחא מתפרשא בשערא, ומצחא מתפרשא בעינין, עינא מתפרשא בשערא, לארבעה סטרין. בבת עינא, בגווינין דעינא, בחורו דעינא, באופמו דעינא. כל אסתכלותא לאסתכלא, בכל אינון סימנין דשית דקאמרו, לית להו אלא מתליסר שנין ולעילא, דאתפרשא ריח קדשא מרוח מסאבא. בר בשרטוטי בלחודוי, דשרטוטין בין זעירא ובין רב מתחלפי תדיר וכן בכלהו.

בתיב (שמות יח) ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל וגו', דאילו על אינון סימנין אחרנין בעא ולא אשפח. וכן (דברים א) הבו לכם אנשים חכמים וידועים לשבטיכם. מאי ידועים. דאשתמודעאן באינון סימנין, ואשפח, בר נבונים דלא אשפח.

עינא ברזא דאת ר' ואת פ', דגבינין חורין ושערא סומקא. אי גבינין דעינוי חורין, דא הוא בר נש דאצטריכו בני נשא לאסתמרא מניה. כל מלוי ברמאותא. פקיהא איהו. נטיר דכבו. דא איהו באת ר' בלחודוי. ולא אתחבר בהדיה את פ'. את דא, אזלא ושאט עליה, ולא אתישבא ביה. עינוי דדא שקיעין, בהיל בעובדוי. וכן כל מאן דעינוי שקיעין, אצטריף לאסתמרא מניה בכל עובדין. רמאה איהו, וברמאותיה זיהיב טעמא למלוי.

מצחא דיליה רב, ולא עגולא. תרין רשימין רברבין אזלין בפותיא דמצחיה, מסטר לסטר, וארבע זעירין. שערא דיליה תליא. קריר מוחא איהו. ועל דא פקיהא הוי. אודנוי זעירין, בדרועוי שערא רב. נקיד איהו בנקודין דרשימין אופמין. ואי רשימין סומקין, תב לזמנין למעבד טיבו, ואתקנים ביה זמנא זעירא, ולזמנין תב לקלקוליה. חמדן איהו.

זרעא דדוד בהפוכא. דוד מלכא זרית דא סומקא שפירא, למעבד דינא, ולמעבד שפירו דעובדוי. עינוי עינין דרחמי, נתבין על שלימו, סלקין חנא וחסדא. חד חוטא ירוקא אזיל בגווייהו. בשעתא דאגח קרבא, ההוא חוטא אתהפף ואתהוי סומקא כוורדא. נח רוגזיה בקרבא, תב ההוא חוטא כמלקדמין. נסין (כסיו) רברבין הוו בעינוי. הוו חדאן. תאיבין למחמי. נקודין בתלת גווינין, חדו דלכא הוו בלב כלא, חייבא דמסתכלין בהו,

הו זעין ודחלין, סלקין בלבייהו אימתא ודחילו.

מצחא דיליה רב עגולא בשפירו, וכל אתוון אתחזון וסלקין ביה, אלין סלקין ואלין נחתין. אינון דנחתין סלקין, נהבין דוכתא אלין לאלין. בגין כך רשימין דיליה סלקין בארפא לעילא. גבינין דעינוי רחמין לרחמנותא. לא אופקמין ולא סומקין, אלא בין תרין גוונים. בת עינא דלגו, אחזי כל דיוקנין דעלמא, חוטא סומקא סחרא ליה, וחדווא סחור סחור פלא.

שירותא, דחייבין מקרבין למחמי, אינון חייביא חמאן לון חייכאן, רחמי חנא וחסדא. לבתר תוקפא ודחילו ואמתנו ורוגזא. ועינוי יונים לגבייהו. מאי יונים. דעבדין לון אונאה לחייביא. כמה דאת אמר (ויקרא כה) לא תונו איש את עמיתו וכתיב (שיר השירים א) עיניך יונים. מקרבן, ומרחקן. כל דיוקנין דעלמא כלהו כלילן באנפוי. שערא דרישיה, הוה רשים בגוויי שבועה זיגי דהבא.

חמינא בספרא דאדם קדמאה, דאמר הכי דיוקנין דמשיחא קדמאה, לסיחרא, גוון דיליה, זקב ורקרק באנפוי. גוון דיליה, זקב אופיר בדיקניה. גוון דיליה, זקב שבא בגבינוי. גוון דיליה (דברי הימים ב ג) זקב פרוים, בקריצין דעל עינוי. גוון דיליה, זקב סגור בשערא דרישיה. גוון דיליה, זקב מופז על חדוי בלוחא דעל לביה. גוון דיליה זקב תרשיש, על תרין דרועין. כל שבועה גוונין אלין, הו רשימין, על כל אינון דוכתי דשערוי. בדרועא ימינא, הוה חקיק ורשים רשומא חדא סתים מבני נשא, מגדל חקיק באריה. ואליה זעירא רשים בגויה, וסימנא דא (שיר השירים ד) אליה המגן תלוי עליו. כל זמנא דאגח קרבא, ההוא רשימא סלקא ובלטא, ועל מגדל מכשפשא האי אליה, וכדין אתתקף לאגחא קרבא. כד עאל בקרבא מכשפשא ההוא אריה, וכדין אתגבר באריה, ונצח קרבין. וההוא מגדל אתרהיט, וסימניה (משלי יח) בו ריוץ צדיק ונשגב. ונשגב דוד משנאווי דלא נכלין לגביה. ומן סמנין אלין ורשימין אלין, הו רשימין בדרעיה שמאלא. רשומא דבר נש אתרא לאו כהאי.

עיינין צהיבין פקיעין, שגעונא בליביה. מצחא רב. שערוי סגיאיין, תלליין, רחיקין ממשכא דרישא. פקיעא איהו. פום ממלל רברבן. שפון דיליה עתיקין מאריה דלישנא בישא.

במצחיה תלת שרטוטין, אי בעיניה תרין שורייקי סומקי, דא הוה באת ר' בלחודוי, ושורייקא זהיר לגבייהו. עבירה אזדמנת לגביה, ואשתזיב מינה. ואי שורייקא חדא סומקא לגו בעינא, קיימא בארפא, ותרין זעירין תחותיה, וחד דאעבר בעינוי. דין אית ליה עיטא בישא, באתתא אסורה, ועדין עיטא קיימא. פדין תשתכח במצחיה, חד שרטוטא לארפא. מקריצא ימינא חד שערא וארבע זעירין תחותיה, וחד דאעבר בינייהו לפותייה.

ואי יתפרש מההוא חטאה, תשפח בעיניה, תרין שורייקי דקיקין, אזלין בפותייה דעינא, וְלֹא אֶעְפָּר חַד בִּינִייהוּ, וְכֵן בְּמַצָּחָא. וּמִזְמֵן דְּאִתְפָּרַשׁ מֵהֵהוּא חוּבָה, הוּא מִזְמֵן תְּשַׁעָּה יוֹם, דְּהָא מִתְמָן וְלִהְלָאָה, יִתְמַחוּן רְשִׁימֵין אֵלֵין, וְיִתְיַלְדוּ אַחֲרֵינָן.

עיינין דקיקין, ומתהפכן זעיר בסומקא. דא איהו פקיקא. כל מלוי (ס"א בתיבתא) בחיובא. במצחוי תשפח רשימין תלת. חד רב, דאעבר מסטרא דא לסטרא דא. ותרין אחרנין דלא עברין. קריצין דעינוי רברבין. מאריה דקשיו איהו. פד מליל, קמיט בחוטמין, ברוגזיה, (ס"א א) אי בקשיו דלביה. זקיף שום ביש עליה. ביש בעיני דכלא. כלא שנאין ליה. אצלח לזמנין ולזמנין לא.

תלת שערין רברבין בחדוי על לביה. שפון דיליה עתיקין, מאריה גאזתא פשגעונא. לישנא בישא.

שערוי שעיעין רברבין וסגיאין. אנפוי אנפין אריכין זעיר, ועגולין זעיר, לזמנין אתתרט מפל מה דעבד ותב לקלקוליה. בעיניה תשפח שורייקי, תרין בעינא דימינא, וחד בעינא דשמאלא. אודנוי זעירין, קיימין בקיימא.

זרעא דדוד בהפוכא. זרעא דדוד כל סימנין אליו לטב, ולמעבד טיבו. פר שפון רברבין, דכל מאן דשפותיה רברבין, מאריה דלישנא בישא איהו, בין זפאה, בין חייבא. פר אי צדיק גמור הוא. ובזכיו דיליה נצח ונטיר גרמיה.

עיינין ירוקין, זעיר מגון סומק אזיל בינייהו, במצחיה תרין רשומין, מסטרא דא לסטרא דא, וחד לעילא זעירא, וחד לתתא. איהו באת פ' ואת ר'. דא מצחיה רב בעגולא, איהו טב לכלא. יהיב מפל מה דאית ליה לכל בר נש. ותין איהו. שערוי שעיע ותלי. בסטר ימינא אית ליה חורו דשערי, מיומא דאתברי.

מתניתין. בני עלמא מאריהון דסקלתנו, פקיקין עיינין, מאריהון דמהימנותא, די הנה גניזא בנו. מאן מנכון דסליק ונחית. מאן די רוח אלהין קדישין ביה. ליקום ולינדע, בשעתא דסליק ברעותא דרישא חורא, למברי אדם, בטש בגו בוצינא חדא, ובטש בוצינא בפשיטו דנהיר, וההוא פשיטו דבוצינא אפיק נשמתין.

אוף הכי בטש גו טנרא חדא תקיפא, ואפיק ההוא טנרא שלהובא חדא מלהטא, מרקמא בכמה גונוין, וההוא שלהובא סלקא ונחתא, עד דההוא פשיטו (נ"א פשיטו) בטש ביה, ותב ואתישב בדוכתיה, ואתעביד רוחא דחיי.

וההוא רוחא אתתחם, ונטיל גון חד משמשא. נחית לתתא, נטיל גון חד מסיקרא. סטא לימינא, נטיל גון מיא, כליל בפומא דאריה חדא. סטא לשמאלא, נטיל גון אשא, כליל בפומא דחד שור, סומקא כוורדא. סטא לקמיה, נטיל גון רוחא, כליל בפומא דחד נשר רברבא, רב גרפין, מאריה דנוצה, כל גונוין ביה מתחמאן. סטא לאחורא, נטיל גון עפרא, כליל מארבע סטרי עלמא. בפומא דאדם, וכל דיוקנין מסתפלן לגביה.